

Τρίτη, 04 Ιουνίου 2019 16:56

# Η Δήμητρα Γούτση σχολιάζει το μυθιστόρημα της Σοφίας Δημοπούλου, «Πώς υφαίνεται ο χρόνος» (Εκδόσεις Ψυχογιός)

Written by Δήμητρα Γούτση - Φιλολόγος



«Πώς υφαίνεται ο χρόνος»  
Σοφία Δημοπούλου  
Εκδόσεις Ψυχογιός

Ως γνωστόν, ο χρόνος είναι ένα από τα πιο προσφιλή θέματα στον κόσμο της λογοτεχνίας. Όλες οι εκφάνσεις του χρόνου - το τώρα, το πριν, το μετά, το ποτέ και το πάντοτε, που αναγνωρίζονται γραμματικά ως χρονικά επιρρήματα- , μεταφράστηκαν από τη συγγραφέα Σοφία Δημοπούλου σε ιστορίες αγάπης, μίσους και πόνου. **«Πώς υφαίνεται ο χρόνος»** τιτλοφορείται λοιπόν το νέο μυθιστόρημά της, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός, με τη γράφουσα να διερωτάται αν αυτό το μοναδικό “υφαντό” για τον καθένα απαιτεί *άλλοτε λάθη ή πάθη, άλλοτε αγώνες με πύρρειες νίκες ή βατερλό, άλλοτε ελπίδα και πίστη...*

Η ιστορία δομείται σε τρεις χρονικές βαθμίδες με συνδεδετικό κρίκο την Ανθή Γεραμάκη, μια εξαιρετική υφάντρα της Αθήνας του 19<sup>ου</sup> αιώνα. Το υφαντό της ζωής της υφάνθηκε τόσο με μελανά όσο και με φωτεινά νήματα. Τα φωτεινά οφείλονται στον έρωτά της με τον Αλβέρτο, γόνο πλούσιας αθηναϊκής οικογένειας, η οποία μοιραία καθόρισε την πορεία της ζωής της. Καθώς εκείνη ήταν μια νησιωτοπούλα, μοναχοκόρη ψαράδων - δίχως δηλαδή την

“αρμόζουσα” κοινωνική και οικονομική θέση που συνάδει με αυτή του Αλβέρτου Αντωνόπουλου, μοναδικού κληρονόμου της οικογενειακής επιχείρησης εμπορίας υφασμάτων επί της πολυσύχναστης Ερμού. Αποτέλεσμα αυτού του έρωτα ήταν να στερηθεί η ηρωίδα τα πάντα · μητρότητα και ταυτότητα. Πρακτικά, λοιπόν, θα λέγαμε ότι στην περίπτωση τους επιβεβαιώθηκαν δυο θεωρίες, αυτή της έλξης των ετερόνυμων και αυτή του ντόμινο. Η μοίρα, όμως, πάντα έχει τον τελευταίο λόγο κι, όσο οι άνθρωποι την πολεμούν, εκείνη βρίσκει τρόπο να τοποθετεί τους πάντες στη θέση τους.

Πέραν της Ανθής, καταλυτικό ρόλο διαδραματίζει στην ιστορία, που χρονικά δεν συμπίπτει με αυτήν της Ανθής, η Νάνα, αρχιτέκτων και κληρονόμος ενός αρχοντικού, στο οποίο βρίσκονται “θαμμένες” αλήθειες. Η ίδια, ταλαιπωρημένη από κρίσεις πανικού, ασφυκτιά στο δικό της παρόν, αφού αισθάνεται ότι η ζωή προχωρά ερήμην της. Γι’ αυτό αναλαμβάνει το χρέος να φωτίσει την αλήθεια των προηγούμενων ενοίκων του παλιού αρχοντικού. Ίσως μέσα από αυτή τη διαδικασία ανακαλύψει αυτό που ψάχνει στη δική της ζωή.

Η συγγραφέας χειρίζεται με περισσή δεξιοτεχνία τις αφηγηματικές τεχνικές και την πορεία του χρόνου, καθιστώντας τον αναγνώστη μέτοχο στο γαϊτανάκι των αλληλένδετων ζώων των ηρώων μεταξύ προγόνων και απογόνων. Συγκεκριμένα, η βασική ιστορία της Ανθής και του Αλβέρτου (1894-97) αποτελεί το παρόν του βιβλίου, ενώ το παρελθόν ορίζεται από τη γράφουσα με τον τίτλο «ΣΕΠΙΑ». Το μέλλον (για τους κεντρικούς πρωταγωνιστές) καθορίζεται ως σύγχρονη εποχή με την Νάνα να αναμοχλεύει πάθη και μίσση, αλήθειες και ψέματα.

Ακόμη, χάρη στη λογοτεχνική πένα της συγγραφέως, έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε λίγο καλύτερα την Αθήνα στα τέλη του 19<sup>ου</sup> αιώνα. Οι ήρωές της μάς παίρνουν από το χέρι και μας οδηγούν στους δρόμους της πόλης, της αραιοκατοικημένης Καλλιθέας, στην πολυσύχναστη Ερμού, στο Θησείο και στου Ψυρρή. Αφουγκραζόμαστε τις πολιτικές και οικονομικές παλινωδίες στις δεκαετίες του 1880-90 και τις κοινωνικές αντιπαραθέσεις για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Ταυτόχρονα όμως, συμμεριζόμαστε την ισχυρή θέληση της γυναίκας να μορφωθεί και να απαγκιστρωθεί από την πατριαρχική κοινωνία. Η συγγραφέας “παντρεύει” εξαιρετικά την μυθοπλασία με την πραγματικότητα και το αποτέλεσμα είναι παραπάνω από γοητευτικό.

Καταλήγοντας, στο ερώτημα του βιβλίου: «Πώς υφάινεται ο χρόνος;», θεωρώ ότι η απάντηση βρίσκεται στο παρελθόν. Γιατί αυτό είναι που κρύβει μια αστείρευτη πηγή γνώσεων και εμπειριών, που, όταν τις αναζητούμε, μπορούν να λειτουργήσουν ως χρήσιμοι σύμβουλοι για ένα καλύτερο μέλλον.

**Γούτση Δήμητρα, Φιλολόγος**

Σελίδα του βιβλίου: <https://www.psichogios.gr/site/Books/show/1006014/pws-yfainetai-o-xronos>

*Η ΣΟΦΙΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα, η καταγωγή της όμως είναι από τα Λουσικά, ένα χωριό λίγα χιλιόμετρα έξω από την Πάτρα. Σπούδασε στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στον περιβαλλοντικό σχεδιασμό πόλεων και κτιρίων. Εργάστηκε ως μηχανικός στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα και ασκεί το επάγγελμά της ως σήμερα. Παράλληλα*

ασχολείται με τη συγγραφή και την ποίηση και παραδίδει μαθήματα δημιουργικής γραφής, έχοντας ολοκληρώσει το πρόγραμμα «Δημιουργική ανάγνωση και γραφή της πεζογραφίας» του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει γράψει άλλα τέσσερα μυθιστορήματα, ενώ διηγήματά της έχουν κατά καιρούς συμπεριληφθεί σε λογοτεχνικά περιοδικά, σε ηλεκτρονικά περιοδικά ([themachine.gr](http://themachine.gr), [fractal.gr](http://fractal.gr), [diastixo.gr](http://diastixo.gr)) και σε εφημερίδες. Διηγήματα και ποιήματά της υπάρχουν και στον ιστότοπό της [www.sophiadimoroulou.gr](http://www.sophiadimoroulou.gr).